

การจัดการธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน Management for Muay Thai Gym in Andaman Provinces

รังสรรค์ พลสมัค¹, เฉลิมเกียรติ วงศ์วนิชทวี² และ พิเชษฐ์ มุสิกะโปดก³
Rangsarn Ponsamak¹, Chalermkiat Wongvanichtavee² and Pichat Musikapodok³

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม^{1,2}

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย³

Graduate School of Management, Siam University, Thailand^{1,2}

Mahamakut Buddhist University, Thailand³

Corresponding Author, E-mail: rangsan@pkru.ac.th¹

Received: 2024-11-5; Revised: 2025-3-29; Accepted: 2025-3-31

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมและสถานะของธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน และ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้แนวคิด 7-S ของแมคคินซีและแนวคิดความยั่งยืนเป็นกรอบการวิจัย กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึกคือ ผู้ประกอบการยิมมวยไทย ผู้จัดการยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน ใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 8 คน และกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามคือ ผู้ประกอบการยิมมวยไทย ผู้จัดการยิมมวยไทย ผู้ฝึกสอนมวยไทย และพนักงานผู้ให้บริการยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่ายอีกครั้ง จำนวน 318 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด คือแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) จากสภาพแวดล้อมและสถานะของธุรกิจยิมมวยไทย พบว่า การประกอบการธุรกิจยิมมวยไทย ต้องเริ่มต้นจากความรักในมวยไทย มีวินัย ขยัน อดทน ใจกว้าง ยืดหยุ่นและมีน้ำใจนักกีฬา มีความรู้ในการจัดการอย่างเป็นระบบ คำนึงถึงคุณภาพ และยิมมวยไทยต้องสะอาด อากาศถ่ายเทได้สะดวก จัดวางอุปกรณ์มวยอย่างเป็นสัดส่วน มีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน และ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจยิมมวยไทย พบว่า ปัจจัยทั้ง 8 ด้านในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการจัดการธุรกิจยิมมวยไทยด้านความยั่งยืนมีคะแนนสูงที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ด้านค่านิยมร่วมมีคะแนนอันดับที่ 2 และด้านกลยุทธ์มีคะแนนอันดับที่ 3 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การจัดการ, ธุรกิจยิมมวยไทย, กลุ่มจังหวัดอันดามัน

Abstract

This article has two objectives: 1) to examine the environment and current status of Muay Thai gym enterprises in the Andaman cluster provinces and 2) to analyze the factors influencing the management of Muay Thai gym enterprises in this region. The research employs a mixed-methods, framed by McKinsey's 7-S model and sustainability concepts. The in-depth interview sample includes Muay Thai gym entrepreneurs and managers in the

Andaman cluster, selected through purposive sampling, with a total of 8 participants. For the survey, the sample includes Muay Thai gym entrepreneurs, managers, trainers, and service staff in the Andaman provinces, totaling 318 respondents selected through stratified and simple random sampling techniques. The research tools consist of two main instruments: in-depth interviews and questionnaires. Qualitative data were analyzed using content analysis, while quantitative data were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation.

The research results were found as follows; 1) The environment and current status of Muay Thai gym enterprises reveal that successful gym operations stem from a strong passion for Muay Thai, discipline, diligence, resilience, openness, flexibility, and sportsmanship. Effective management requires systematic organizational knowledge, quality considerations, and maintaining a clean, well-ventilated gym space. Equipment should be arranged systematically, and safety for both life and property must be prioritized. 2) Factors affecting the management of Muay Thai gym enterprises indicate that the eight factors in the overall model are rated at the highest level. Among them, sustainability ranks first, followed by shared values in second place and strategy in third place, respectively.

Keywords: Management, Muay Thai Gym Business, Andaman Provinces

บทนำ

ธุรกิจยิมมวยไทยเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศไทยอย่างมาก โดยปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่สนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย โดยเฉพาะในกลุ่มจังหวัดอันดามันที่มีความหลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยวได้หลายกลุ่ม กีฬามวยไทยนั้นมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากกีฬาชนิดอื่นเนื่องจากมีความครอบคลุมทั้งด้านการท่องเที่ยวและด้านกีฬา ซึ่งหากพิจารณาในแง่ของการท่องเที่ยวนั้น จะมีความเชื่อมโยงกับธุรกิจการท่องเที่ยวและเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย ทั้งผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ ตลอดจนชุมชนที่ตั้งของยิมมวยไทย ร้านขายอุปกรณ์กีฬามวยไทย ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการรวมกลุ่มธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬาทั้งระบบ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจะก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ประกอบการธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน ที่จะสามารถผลักดันและส่งเสริมให้กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬามีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สูงมากขึ้น และกระตุ้นให้ตลาดการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอันดามันขยายตัวยิ่งขึ้น (พัชรมน รักษาพลเดช และอนุพงศ์ แต่ศิลปสาธิต, 2560)

ในแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดอันดามันพุทธศักราช 2566 – 2570 ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งระบบ เพื่อสร้างฐานความเข้มแข็งและความมั่นคงทางธุรกิจพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทุกรูปแบบ และจังหวัดภูเก็ตได้กำหนดแนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ การพัฒนาขีดความสามารถจังหวัดภูเก็ต ในการเป็นศูนย์กลางพัฒนาระบบบริการ

ด้านกีฬาแบบครบวงจรระดับนานาชาติ (แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566-2570) โดยเฉพาะการพัฒนา ยิมมวยไทย ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาทั้งจังหวัดภูเก็ตและกลุ่มจังหวัดอันดามัน โดยปัจจุบันมียิมมวยไทยกระจายตัวในกลุ่มจังหวัดอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่ ซึ่งมีจำนวน ยิมมวยไทยรวมกันถึง 101 แห่ง และมีแนวโน้มจะเติบโตมากเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนยิมมวยไทยกลุ่มจังหวัดอันดามัน

ที่	จังหวัด	จำนวนยิมมวย
1	ภูเก็ต	45
2	กระบี่	41
3	พังงา	15
รวมจำนวนยิมมวย		101

อ้างอิง: สำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยปี 2565

การประกอบธุรกิจยิมมวยไทย มีแนวโน้มจะเติบโตและขยายธุรกิจไปสู่ภูมิภาคมากขึ้น โดยเฉพาะใน เมืองท่องเที่ยว แต่อย่างไรก็ตามการประกอบธุรกิจยิมมวยไทยในประเทศไทย ถือเป็นเรื่องใหม่ และไม่เป็นที่ แพร่หลายเท่าที่ควร ยิมมวยไทยมักจะกระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่ในแต่ละภูมิภาค ทำให้ขาดข้อมูลข่าวสารที่ จำเป็นต่อการประกอบการธุรกิจยิมมวยไทย จากการที่ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดอันดามันเพื่อสำรวจยิม มวยไทยเบื้องต้น พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจยิมมวยไทยในจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ไม่ได้มีการรวมตัว เป็นสมาคมชมรมหรือเครือข่ายธุรกิจยิมมวยไทย ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจยิมมวยไทยควรจะต้องมีความร่วมมือ ในการพัฒนารัฐกิจยิมมวยไทยให้เติบโตไปด้วยกัน หากแต่ปัจจุบันยิมมวยไทยแต่ละแห่งมีแนวทางในการ ดำเนินธุรกิจตามรูปแบบและแนวทางของตน หลายยิมมวยไทยดำเนินธุรกิจได้ดีด้วยดี แต่อีกหลายยิมมวยไทย มักจะมีปัญหาในด้านการจัดการ หากผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในยิมมวยไทยได้รับการพัฒนา ความรู้ ความสามารถ และ ทักษะในการบริหารจัดการยิมมวยไทย และ ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน จากหน่วยงาน ภาครัฐให้มีความพร้อมและเข้มแข็งในการดำเนินธุรกิจยิมมวยไทยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะมวยไทยเป็น ทั้งกีฬาและภูมิปัญญาที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับจากนานาชาติ ซึ่งควรส่งเสริมให้กีฬา มวยไทยเป็นที่แพร่หลาย (Kangpecth & Deebhijarn,2020)

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจยิมมวย ไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจยิมมวยไทย ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ กับการประกอบธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามันของประเทศไทยและภูมิภาคอื่นได้ ซึ่งงานวิจัยจะเป็น ข้อมูลสำหรับผู้สนใจและผู้ประกอบการธุรกิจยิมมวยไทยในการจัดการธุรกิจยิมมวยไทย ทั้งในมิติการพัฒนา มวยไทยและมิติอนุรักษ์ให้มวยไทยเป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติไทยและแพร่หลายทั้งระดับชาติและ นานาชาติในทิศทางที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมและสถานะของธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

แนวคิด 7-S ของแมคคินซี (McKinsey 7s Framework)

เป็นแนวคิดของบริษัทที่ปรึกษาแมคคินซี (McKinsey) โดย Robert Waterman, Tom Peter and Julien Phillips ที่เป็นการนำเสนอแนวทางการวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร โดยเป็นเครื่องมือเพื่อประยุกต์ใช้ในการจัดการองค์กรให้เพิ่มประสิทธิภาพตามอ้างอิงของ Peters และ Waterman (2011) ซึ่งเกิดจากความสัมพันธ์ของปัจจัย 7 ด้าน ประกอบด้วย

1) โครงสร้างองค์กร (Structure) หมายถึงการจัดวางระบบภายในองค์กรเพื่อเป็นการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่าง ขอบเขตอำนาจ บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ การกำกับดูแล ตลอดจนระดับการกระจายอำนาจของผู้บริหาร การกำหนดโครงสร้างอาจจะอยู่บนพื้นฐานของหน้าที่ ผลิตภัณฑ์ กลุ่มลูกค้า หรือภูมิภาค ทั้งนี้ ในการออกแบบโครงสร้างที่เหมาะสม ยืดหยุ่น จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน หากโครงสร้างไม่ยืดหยุ่น อาจส่งผลให้การจัดการงานขาดประสิทธิภาพและลดโอกาสความสำเร็จขององค์กร

2) กลยุทธ์ (Strategy) เป็นกระบวนการวางแผนเพื่อให้ธุรกิจสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยต้องคำนึงถึงจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร รวมถึงการกำหนดเป้าหมายและวิธีการในการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม กลยุทธ์เป็นแนวคิดที่มีการพัฒนาแตกต่างกันตามแต่ละยุค โดยแนวคิดของ Michael E. Porter มุ่งเน้นในการสร้างความแตกต่างและการวางตำแหน่งในตลาด เพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน ขณะที่แนวคิดในยุคปัจจุบันได้รับอิทธิพลจาก James ซึ่งจะให้ความสำคัญกับการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และค่านิยมขององค์กร ที่ผสมผสานกระบวนการทางกลยุทธ์กับแนวคิดของผู้ประกอบการ โดยกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การวิเคราะห์กลยุทธ์ การกำหนดกลยุทธ์ การถ่ายทอดกลยุทธ์ไปสู่ภาคปฏิบัติ และการทบทวนกลยุทธ์ เพื่อให้เชื่อมั่นได้ว่า การวางแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน สามารถนำองค์กรให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ระบบ (System) เป็นกระบวนการดำเนินงานตามลำดับขั้นที่สัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องในทุกระดับขององค์กร โดยต้องมีโครงสร้างที่ชัดเจน เหมาะสม และสามารถเชื่อมโยงหน้าที่ในแต่ละฝ่ายให้ทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบที่ดีจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพขององค์กรร่วมกัน มีการดำเนินงานที่สอดคล้องเชื่อมโยงกัน และมีการประเมินผลที่คำนึงถึงคุณภาพโดยรวม ซึ่งแนวคิด ทฤษฎีระบบ (Systems Theory) ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input) เป็นทรัพยากรหรือข้อมูลในกระบวนการทำงาน กระบวนการ (Process) เป็นการเปลี่ยนปัจจัยนำเข้าให้เป็นผลผลิต (Product) หรือผลลัพธ์จากกระบวนการทำงาน และการป้อนกลับ (Feedback) จะเป็นข้อมูลในการปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สรุปได้ว่า ระบบขององค์กร คือกระบวนการและลำดับขั้นของการปฏิบัติงานที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กร การมีระบบการทำงานที่ดี (Working System) ครอบคลุมทั้ง ระบบการจัดการและระบบปฏิบัติงาน จะช่วยให้บุคลากรทุกฝ่ายทำงานได้อย่างชัดเจนมีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร

4) รูปแบบ (Style) เป็นแนวทางการบริหารจัดการของผู้บริหารที่เหมาะสมกับองค์กร โดยจะเป็นวิธีการมอบหมายงาน การจูงใจบุคลากร และการควบคุมกำกับติดตามงาน ซึ่งสะท้อนถึงวัฒนธรรมองค์กรโดยตรง บทบาทของผู้บริหารมีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร ผู้นำที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีบทบาทสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เชื่อมโยงระหว่างความเป็นเลิศและจรรยาบรรณในการทำงาน ผู้นำองค์กรควรมีบทบาทในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Leadership) ซึ่งต้องผลักดันให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และ

การทำงานเป็นทีมเพื่อส่งเสริมให้องค์กรก้าวหน้า นอกจากนี้ผู้นำที่ดีต้องมีทักษะการสื่อสารและความสามารถในการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรทำงานอย่างเต็มศักยภาพ ทั้งนี้การบริหารจัดการควรยึดหลักการใช้ข้อมูลเป็นจริง และผู้นำต้องไวต่อการรับรู้และปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในการทำงานอย่างทันทั่วทั้ง

5) บุคลากร (Staff) เป็นการคัดเลือกและพัฒนาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาร่วมงานกับองค์กร และมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างแรงจูงใจในการทำงานและดูแลรักษาบุคลากรให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสุข ซึ่งต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรในองค์กรให้ตรงกับความต้องการ ความสำเร็จขององค์กรส่วนหนึ่งมาจากการจัดการบุคลากรที่เหมาะสม (Human Management) โดยการสำรวจความต้องการของบุคลากรพบว่า บุคลากรต้องการเป็นผู้นำที่ดี มีเป้าหมายในการทำงาน มีศักดิ์ศรีและความเป็นธรรม มีโอกาสในการเติบโตและได้รับแรงจูงใจในการทำงาน มีอิสระในการทำงาน และได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน รวมถึงความมั่นคง ความปลอดภัย ความสำเร็จในการทำงาน (Mark, Nicholas, & Richard, 2003)

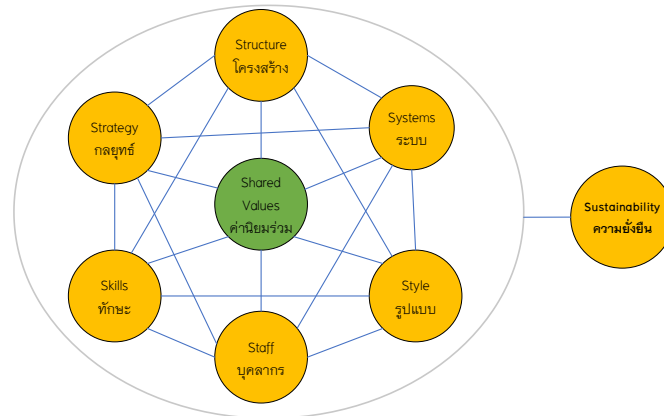
6) ทักษะ (Skill) คือศักยภาพที่โดดเด่นของบุคลากรในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยความเชี่ยวชาญในด้านการผลิต การจัดจำหน่าย และการให้บริการ องค์กรที่จะได้รับการยอมรับจากลูกค้าหรือผู้มารับบริการ และสามารถแข่งขันในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดจากการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้โดดเด่น ทั้งนี้สินค้าและบริการขององค์กรต้องมีภาพลักษณ์ที่ชัดเจน เช่น การเน้นคุณภาพ การลดต้นทุน การเรียนรู้ที่รวดเร็วทันสมัย ในการพัฒนาและการผลิตสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของตลาด จะต้องอาศัยทักษะของบุคลากรเป็นสำคัญ ทักษะจึงหมายถึงความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคลากรในการทำงานตามบทบาทหน้าที่ เพื่อให้สินค้าหรือบริการขององค์กรบรรลุผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

7) ค่านิยมร่วม (Shared Value) เป็นหลักความเชื่อและแนวทางปฏิบัติที่บุคลากรภายในองค์กรยึดถือร่วมกัน ซึ่งมีบทบาทสำคัญยิ่งในการกำหนดพฤติกรรมของบุคลากรและวัฒนธรรมองค์กร โดยค่านิยมร่วมจะเป็นบรรทัดฐานที่ช่วยให้บุคลากรมีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมได้อย่างดี และใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้บริหารและการดำเนินงานขององค์กร การที่ผู้บริหารให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการทำงานเป็นทีม เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จะช่วยบุคลากรได้เรียนรู้ร่วมกันในการกำหนดทิศทางขององค์กร เมื่อค่านิยมร่วมขององค์กรได้รับการยอมรับและปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จะนำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการบรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เกศรา รักชาติ, 2549)

แนวคิดความยั่งยืน (Sustainability)

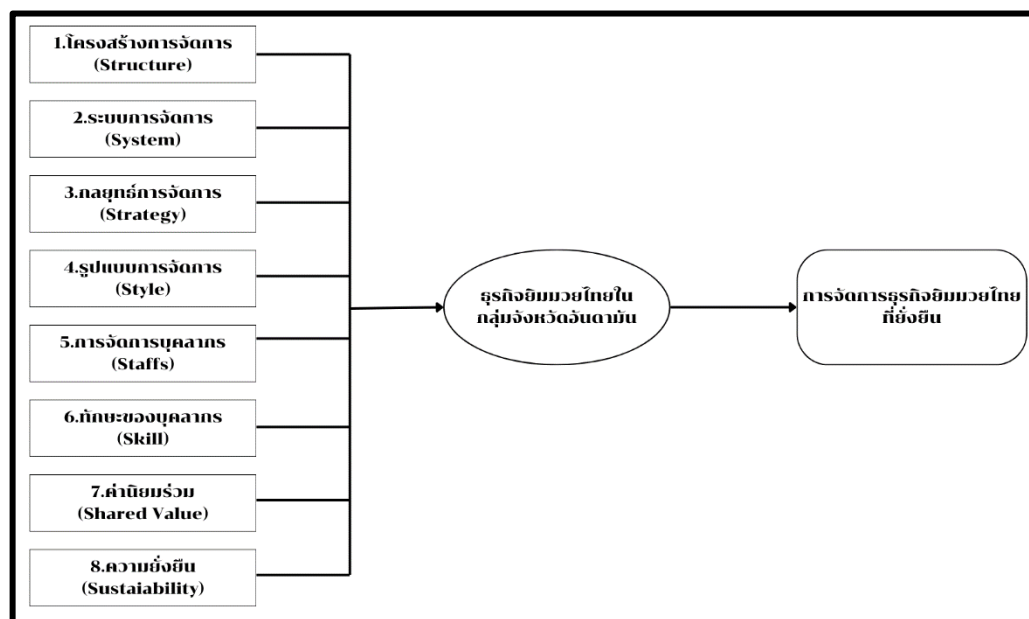
ความยั่งยืน (Sustainability) คือความสามารถในการดำรงอยู่ขององค์กรในระยะยาวภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกขององค์กรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกลไกในการทำงานที่ผสมผสานกันจนเกิดเป็นวงจรความยั่งยืนในระยะยาว ทั้งนี้ต้องอาศัยบุคลากรที่มีความขยันหมั่นเพียรและความอดทนในการพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development) การดำเนินธุรกิจในสภาพแวดล้อมที่มีความท้าทายหลายด้าน จะทำให้เกิดทั้งความเสี่ยงและโอกาส ดังนั้นองค์กรจึงต้องปรับตัวและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน การพัฒนาองค์กรสู่ความยั่งยืนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ธุรกิจต้องบูรณาการและขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม โดยหลักการคือ การให้ความสำคัญกับการเติบโตทางเศรษฐกิจ ระบบการกำกับดูแลติดตามงานที่ดี การบริหารความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกับการดำเนินงานที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งในกระบวนการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน

จากการศึกษาถึงแนวคิด 7-S ของแมคคินซี (McKinsey 7S Framework) และแนวคิดความยั่งยืน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหา และสังเคราะห์ทั้งสองแนวคิดให้บูรณาการร่วมกัน โดยกำหนดกรอบแนวทางในการ ศึกษาวิจัยการจัดการธุรกิจिमมวยไทย เพื่อตอบโจทย์ความยั่งยืนของธุรกิจิมมวยไทย ตามแบบจำลองการ จัดการ 8-S ซึ่งสามารถอธิบายเป็นภาพแสดงความสัมพันธ์และเชื่อมโยงได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แบบจำลองการจัดการ 8-S

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ทั้งในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเป็นการศึกษาและรวบรวม ข้อมูล เพื่อให้ทราบถึงสภาพแวดล้อมและสถานะของธุรกิจิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน และเพื่อทำการ วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants) ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ผู้วิจัยทำการคัดเลือกแบบเจาะจงกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นผู้ประกอบการยิมมวยไทยหรือผู้บริหารยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน จำนวน 8 คน

2. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น จากผู้ประกอบการยิมมวยไทย ผู้จัดการยิมมวยไทย ผู้ฝึกสอนมวยไทย และพนักงานผู้ให้บริการยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่ายอีกครั้ง แล้วแจกแบบสอบถามไปยังยิมมวยไทยในจังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา และจังหวัดกระบี่ โดยได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 318 ชุด (Cochran, 1953)

เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ประกอบการและผู้จัดการยิมมวยไทยจำนวน 8 คน โดยมีการกำหนดประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมและสถานะของธุรกิจยิมมวยไทย และให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

2. แบบสอบถามถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ ผู้จัดการ ผู้ฝึกสอน และพนักงานในยิมมวยไทย โดยเนื้อหาในแบบสอบถามครอบคลุมหัวข้อที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการยิมมวยไทย และข้อเสนอแนะต่อการจัดการยิมมวยไทย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยได้รับการตรวจสอบความถูกต้องและความเชื่อมั่น โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการตรวจสอบข้อคำถามให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่คำนวณ คือ ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีความเที่ยงตรง และข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง และได้หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเพื่อประเมินความเชื่อมั่นแบบสอบถามซึ่งสอดคล้องกับ (Tavakol & Dennick, 2011) โดยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคอยู่ในช่วง 0.80 - 0.90 แสดงถึงความน่าเชื่อถือที่สูงของเครื่องมือในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลขั้นปฐมภูมิ (Primary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร นิตยสารวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ในหัวข้อ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจยิมมวยไทย

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมและสถานะของธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน ทั้งเป็นการค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจยิมมวยไทย และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานะของธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ข้อมูลจากแบบสอบถาม เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการธุรกิจอิมมวไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพแวดล้อมและสถานะของธุรกิจอิมมวไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน จากการวิจัยพบว่า ในการประกอบการธุรกิจอิมมวไทย ต้องเริ่มต้นจากความรักและความชอบมวไทยเป็นพื้นฐาน มีวินัย ขยัน อดทน ใจกว้าง ยืดหยุ่นและมีน้ำใจนักกีฬา ในการดำเนินธุรกิจอิมมวไทยนั้นต้องมีความรู้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โดยมองให้เป็นอุตสาหกรรมมวไทย และจำเป็นต้องมีการตลาดที่ดี มีเครือข่าย และพยายามขยายเครือข่าย (Connection) ให้เพิ่มขึ้น ทั้งต้องคำนึงถึงคุณภาพของอิมมวไทยเป็นสำคัญ จะต้องเลือกทำเลที่ตั้งที่สามารถเดินทางได้สะดวก บริเวณโดยรอบอิมมวไทยต้องเป็นส่วนตัว สถานที่สะอาด โปร่งโล่งสบาย อากาศถ่ายเทได้สะดวก มีการจัดวางอุปกรณ์มวเป็นสัดส่วน และผู้มาใช้บริการต้องมีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการธุรกิจอิมมวไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพของบุคลากรในธุรกิจอิมมวไทยภาพรวม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี โดยจบการศึกษาสูงสุดระดับปวช./ปวส. มีตำแหน่งงานเป็นผู้ฝึกสอนมวไทย มีประสบการณ์การปฏิบัติงานในอิมมวไทยมากกว่า 5 ปี และสถานที่ตั้งอิมมวไทยส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภูเก็ต สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการธุรกิจอิมมวไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน สามารถสรุปได้ภายใต้แบบจำลอง 8-S ซึ่งพัฒนามาจาก McKinsey 7-S (Channon & Caldart, 2015) โดยเพิ่มองค์ประกอบด้านความยั่งยืน (Sustainability) โดยปัจจัยทั้ง 8-S โดยแสดงไว้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการธุรกิจอิมมวไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

การจัดการธุรกิจอิมมวไทย	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ความสำคัญ	ลำดับ
โครงสร้าง	4.39	.66	มากที่สุด	8
ระบบ	4.45	.62	มากที่สุด	7
กลยุทธ์	4.59	.59	มากที่สุด	3
รูปแบบการบริหาร	4.49	.67	มากที่สุด	5
การจัดการบุคลากร	4.53	.59	มากที่สุด	4
ทักษะ	4.47	.56	มากที่สุด	6
ค่านิยมร่วม	4.61	.52	มากที่สุด	2
ความยั่งยืน	4.64	.53	มากที่สุด	1
ภาพรวม	4.56	.60	มากที่สุด	

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการธุรกิจอิมมวไทยในจังหวัดกลุ่มอันดามัน ทั้ง 8 ด้านซึ่งประกอบไปด้วย โครงสร้าง ระบบ กลยุทธ์ รูปแบบการบริหาร การจัดการบุคลากร ทักษะ ค่านิยมร่วมและความยั่งยืน จากการวิจัยพบว่า การจัดการธุรกิจอิมมวไทย ด้านความยั่งยืน ($\bar{X}$ = 4.64, S.D.=0.53) มีคะแนนสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 ด้านค่านิยมร่วม ($\bar{X}$ = 4.61, S.D.=0.52) มีคะแนนอันดับที่ 2 และด้านกลยุทธ์ ($\bar{X}$ = 4.59, S.D.=0.59) มีคะแนนอันดับที่ 3 ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ในการประกอบการธุรกิจยิมมวยไทย ต้องเริ่มต้นจากความรักและความชอบมวยไทยเป็นพื้นฐาน มีวินัย ขยัน อดทน ใจกว้าง ยืดหยุ่นและมีน้ำใจนักกีฬา ในการดำเนินธุรกิจยิมมวยไทยนั้นต้องมีความรู้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ โดยมองให้เป็นอุตสาหกรรมมวยไทย และจำเป็นต้องมีการตลาดที่ดี มีเครือข่าย และพยายามขยายเครือข่าย (Connection) ให้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรพันธุ์ สุวตนาคนิน (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเชิงพาณิชย์ : กรณีศึกษาบริษัท อุลตรา ไทยเกอร์ จำกัด เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเชิงพาณิชย์ พบว่า ปัจจัยในการจัดการแสดงศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเชิงพาณิชย์ มีองค์ประกอบสำคัญ คือ การสื่อสารการตลาด สถานที่ ฉาก แสง สี เสียง เครื่องแต่งกาย แม้ไม่มีมวยประกอบการแสดง และสอดคล้องกับงานวิจัยของนาคนิน คำศรี และคณะ (2564) ได้ศึกษามาตรฐานและรูปแบบการบริหารจัดการสถาบันสอนมวยไทย พบว่า มาตรฐานสถาบันสอนมวยไทย ประกอบด้วย มาตรฐานด้านอาคารสถานที่ มาตรฐานด้านการจัดการ และมาตรฐานด้านบุคลากรการบริการ ดังนั้นในการจัดการธุรกิจยิมมวยไทยต้องคำนึงถึงคุณภาพของยิมมวยไทยเป็นสำคัญ จะต้องเลือกทำเลที่ตั้งที่สามารถเดินทางได้สะดวก บริเวณโดยรอบยิมมวยไทยต้องมีความเป็นส่วนตัว สถานที่สะอาด โปร่งโล่งสบาย อากาศถ่ายเทได้สะดวก มีการจัดวางอุปกรณ์มวยเป็นสัดส่วน และผู้มาใช้บริการต้องมีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพของบุคลากรในธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน ภาพรวมมีการดำเนินธุรกิจโดยบุคลากรในยิมมวยไทยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในวัยทำงานและจบการศึกษาสายอาชีวศึกษาหรือสายอาชีพ สำหรับผู้ฝึกสอนมวยไทยจะมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในยิมมวยไทยมากกว่า 5 ปี ซึ่งบุคลากรกลุ่มนี้อยู่ในวัยทำงานและมีประสบการณ์พร้อมเป็นกำลังหลักของยิมมวยไทยและเป็นวัยทำงานที่พร้อมพัฒนางาน จึงควรส่งเสริมให้เป็นกลุ่มนำในธุรกิจยิมมวยไทย โดยพัฒนาให้เป็นมืออาชีพ และเป็นที่น่าสังเกตได้ว่าสถานที่ตั้งยิมมวยไทยส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งจังหวัดภูเก็ตถือได้ว่าเป็นแม่ทัพของกลุ่มจังหวัดอันดามันที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้มาใช้บริการในธุรกิจยิมมวยไทย แต่ด้วยพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีขนาดจำกัด ผู้ประกอบการธุรกิจยิมมวยไทยควรจะขยายธุรกิจไปยังจังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ เพื่อให้กลุ่มจังหวัดอันดามันเป็นศูนย์กลางของธุรกิจยิมมวยไทยและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน เมื่อพิจารณาข้อมูลในเชิงปริมาณ พบว่า ด้านความยั่งยืน มีคะแนนสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 ด้านค่านิยมร่วมมีคะแนนอันดับที่ 2 ด้านกลยุทธ์มีคะแนนอันดับที่ 3 ตามลำดับ หากเมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นว่า ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุดทั้ง 8 ด้านเช่นกัน เมื่อนำเนื้อหาข้อมูลในเชิงคุณภาพมาประกอบการพิจารณา พบว่า

ด้านโครงสร้าง (Structure) โครงสร้างองค์กรของยิมมวยไทยต้องมีความยืดหยุ่นและเรียบง่าย จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและรวดเร็ว โดยเฉพาะในยิมมวยไทยขนาดเล็กถึงปานกลางที่มักจะมีบุคลากรจำนวนจำกัด การจัดโครงสร้างองค์กรที่ส่งเสริมความร่วมมือและการทำงานเป็นทีมมีความสำคัญยิ่ง ผู้ประกอบการยิมมวยไทยที่ใช้โครงสร้างการทำงานแบบทีม (Flat Structure) สามารถลดความซับซ้อนในการสื่อสารและแก้ปัญหาได้อย่างทันท่วงที

ระบบ (Systems) ระบบการดำเนินงานที่มีมาตรฐานช่วยให้การบริการมีคุณภาพสม่ำเสมอเป็นกระบวนการตั้งแต่กำหนดขั้นตอนฝึกอบรมของผู้ฝึกสอนมวยไทย การติดตามผลการให้บริการจากผู้รับบริการจากยิมมวยไทย และมีการประเมินคุณภาพงานอย่างเป็นระบบจะช่วยให้เกิดการพัฒนางาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธามาศ โคกชูและคณะ (2562) ได้ศึกษาคุณภาพในการให้บริการของยิมมวยไทย

RSM Academy พบว่า คุณภาพการให้บริการของยิมมวยไทย ประกอบด้วย ด้านความน่าเชื่อถือในการให้บริการ ด้านการสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้บริการ ด้านรูปลักษณ์ทางกายภาพที่ทันสมัยและสะดวก ด้านการดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ใช้บริการ และด้านการตอบสนองการให้บริการที่รวดเร็วมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ระบบที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกจะช่วยเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้าจะช่วยยกระดับมาตรฐานของยิมมวยไทย และสร้างความเชื่อมั่นในบริการ

กลยุทธ์ (Strategy) กลยุทธ์การจัดการธุรกิจยิมมวยไทยที่เน้นลูกค้าหรือผู้มาใช้บริการเป็นสำคัญโดยใช้กลยุทธ์การมอบความพึงพอใจในการใช้บริการภายในยิมมวยไทยโดยต้องสร้างความประทับใจให้เกิดขึ้นเพื่อลูกค้ามาใช้บริการซ้ำๆ เป็นประจำ และการตลาดผ่านโซเชียลมีเดียที่จะสร้างความภาคภูมิใจให้กับทั้งบุคลากรและผู้มารับบริการ รวมถึงกลยุทธ์ในการสร้างเครือข่ายกับยิมมวยไทยทั้งในและต่างประเทศหรือพันธมิตรทางธุรกิจยิมมวยไทย จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา และผู้มาใช้บริการในยิมมวยไทยได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิเดช วิสีปต์ (2561) ได้ศึกษาปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการในค่ายมวยไทย พบว่า ประกอบด้วยปัจจัย 7 ด้าน คือ ด้านการบริการ ด้านอุปกรณ์สร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ด้านอินเทอร์เน็ต ด้านห้องล็อกเกอร์ ด้านห้องน้ำ ด้านที่จอดรถ ด้านอาหารและร้านค้า นอกจากนี้ในการมอบสิทธิประโยชน์พิเศษให้กับนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและผู้มาใช้บริการให้มีการฝึกสอนมวยไทยฟรีในช่วงแรก หรือการเชิญผู้ฝึกสอนมวยไทยที่มีชื่อเสียงมาฝึกสอนในยิมมวยไทย เป็นอีกกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับยิมมวยไทย

รูปแบบการบริหาร (Style) การบริหารจัดการที่ให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่งผลให้บุคลากรรู้สึกมีคุณค่าและแรงจูงใจในการทำงาน การสร้างบรรยากาศการทำงานที่เป็นกันเองและเปิดกว้างจะช่วยเพิ่มความผูกพันระหว่างผู้ประกอบการยิมมวยไทยกับบุคลากรทำให้ทุกคน ทุกฝ่ายสามารถส่งมอบบริการที่มีคุณภาพแก่ลูกค้าหรือผู้มาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญลักษณ์ หงส์โตและคณะ (2564) ได้ศึกษาการบริหารค่ายมวยไทย สู่แชมป์เปี้ยน พบว่า สมรรถนะในการบริหารค่ายมวยไทยสู่แชมป์เปี้ยน คือ การบริหารคนซึ่งหัวหน้าค่ายมวยต้องเฟ้นหานักมวยเก่งและครูมวยที่เชี่ยวชาญ ในการบริหารเงินต้องจัดหาแหล่งทุนและวางแผนทางการเงิน สำหรับการบริหารวัสดุอุปกรณ์ต้องมีมาตรฐาน สะอาดปลอดภัย และมีอนามัยที่ดี และในการบริหารคุณธรรมทั้งหัวหน้าค่ายมวย นักมวย และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องรู้จักการไตร่ตรอง มีเมตตาอ่อนโยน ด้วยมวยไทยเป็นกีฬาที่มีเกียรติ และเป็นกีฬาสุขภาพบุรุษ นักมวยต้องรู้จักหน้าที่ตนเองและมีความกตัญญู จึงจะเป็นนักมวยที่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นรูปแบบการจัดการยิมมวยไทยที่เกิดจากความรักในมวยไทย ความเมตตา ความเอื้ออาทรที่มีต่อกัน จะช่วยให้ยิมมวยไทยพัฒนาได้ต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

บุคลากร (Staff) บุคลากรเป็นทรัพยากรสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อคุณภาพการบริการของยิมมวยไทย ผู้ฝึกสอนมวยไทยที่มีความสามารถและความชำนาญในการฝึกสอนจะช่วยสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าหรือผู้มารับบริการ ซึ่งการพัฒนาทักษะของบุคลากรอย่างต่อเนื่องผ่านการฝึกอบรมและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ จะช่วยเพิ่มคุณภาพการให้บริการที่ดีเพราะบุคลากรถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด

ทักษะ (Skills) นอกจากทุกคน ทุกฝ่าย ในยิมมวยไทยต้องมีสมรรถนะในตำแหน่งงานของตนแล้ว ในการพัฒนาทักษะด้านมวยไทย การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จีน หรือภาษาอื่น จะมีความสำคัญยิ่งเนื่องจากยิมมวยไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามัน ต้องให้บริการแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ การมีทักษะที่หลากหลายช่วยให้บุคลากรสามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ค่านิยมร่วม (Shared Values) การสร้างค่านิยมร่วมที่เน้นการรักในมวยไทยและมุ่งมั่นในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ช่วยสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เข้มแข็ง การมีค่านิยมที่สอดคล้องกันระหว่างผู้บริหารและบุคลากร

ช่วยให้ทุกฝ่ายมีเป้าหมายเดียวกันและร่วมกันขับเคลื่อนองค์กรไปในทิศทางที่ถูกต้อง โดยค่านิยมร่วมจะนำมาซึ่งความสามัคคี ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีมที่มีเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน

ความยั่งยืน (Sustainability) การสร้างความยั่งยืนให้กับธุรกิจอิมมูไทยต้องอาศัยการวางแผนระยะยาว ซึ่งรวมถึงการสร้างเครือข่ายกับอิมมูไทยในต่างประเทศและการสนับสนุนจากภาครัฐ การรักษาเอกลักษณ์ของอิมมูไทยควบคู่กับการพัฒนาบริการให้ตรงตามความต้องการของตลาด จะช่วยให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Martin Geissdoerfer และคณะ 2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบธุรกิจที่ยั่งยืน พบว่า ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ธุรกิจไม่ประสบความสำเร็จ คือความยั่งยืน แม้ในธุรกิจจะมีนวัตกรรมที่สามารถแข่งขันในตลาดได้ หากขาดความยั่งยืนย่อมมีโอกาสล้มเหลวด้วยเหตุที่ธุรกิจมักต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงจำเป็นที่ธุรกิจอิมมูไทยจะต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อความยั่งยืน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ในการจัดการธุรกิจอิมมูไทย จะต้องให้ความสำคัญกับความสุขในการทำงานของบุคลากรโดยให้เกียรติและให้ความสำคัญกับทุกคน มีการสร้างสมดุลงาน สมดุลชีวิต สร้างบรรยากาศการทำงานที่ผ่อนคลาย และสร้างความภาคภูมิใจให้แก่บุคลากร ซึ่งจะส่งผลให้บุคลากรทุ่มเท แรงกาย แรงใจ ทำงานเพื่ออิมมูไทยด้วยใจรักและผูกพัน ซึ่งจะช่วยยกระดับธุรกิจอิมมูไทยให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

สรุป

ในการจัดการธุรกิจอิมมูไทยในกลุ่มจังหวัดอันดามันให้เติบโตอย่างยั่งยืน จำเป็นต้องมีต้นทุนประกอบการที่มากพอในระยะยาว และต้องมีจุดแข็งและการมีภาพลักษณ์ (Branding) ที่ดี เป็นภาพจำสำหรับผู้สนใจหรือลูกค้าผู้มาใช้บริการ โดยการออกแบบรูปลักษณ์ของอิมมูไทยที่แตกต่างจากภาพของค่ายมวยแบบดั้งเดิม เน้นการออกแบบที่ทันสมัย สีสันสดใสสวยงาม มีความปลอดภัย สะอาด และสะดวกสบาย ตั้งอยู่ในทำเลที่สามารถเดินทางได้สะดวก ที่สำคัญต้องให้บริการที่คงความเป็นมวยไทยและคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ความแข็งแกร่งของมวยไทย จำเป็นต้องพัฒนาผู้ฝึกสอนมวยไทยมืออาชีพ ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนมวยไทยอย่างหลากหลาย ธุรกิจอิมมูไทยเป็นแนวโน้มของธุรกิจกีฬา ในด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หรือ Soft Power ที่นำวัฒนธรรมการต่อสู้ในรูปแบบมวยไทยมาเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และเป็นภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ธุรกิจอิมมูไทย ควรให้ความสำคัญกับการจัดการภายในอิมมูไทย ทั้ง 8 ด้าน คือ โครงสร้างระบบ กลยุทธ์ รูปแบบการจัดการ บุคลากร ทักษะ ค่านิยมร่วม และความยั่งยืน โดยนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับการดำเนินธุรกิจอิมมูไทยได้สำเร็จอย่างยั่งยืน แม้ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

2. หน่วยงานภาครัฐ ควรมีมาตรการส่งเสริมหรือกระตุ้นธุรกิจอิมมูไทยให้สามารถบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนธุรกิจอิมมูไทยอย่างยั่งยืน โดยช่วงแรกควรมีการสนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อพัฒนาอิมมูไทย จากนั้นในทุกปี ภาครัฐควรให้การลดหย่อนภาษีแก่อิมมูไทย ที่ผ่านหลักเกณฑ์ได้รับรองมาตรฐาน จากการประเมินของภาครัฐหรือจากสมาคมมวยไทยที่ได้รับความเห็นชอบจากภาครัฐ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม เกี่ยวกับปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อการจัดการธุรกิจมมวไทย เช่น การทำตลาดดิจิทัล (Digital Marketing) การจ้างพนักงานภายนอก (Outsource)
2. ควรทำการศึกษาวิจัยและพัฒนา ตัวชี้วัดการจัดการและการพัฒนาธุรกิจมมวไทยที่ยั่งยืน เพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้หรือองค์กรที่เป็นเลิศของธุรกิจมมวไทยในประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- เกศรา รักชาติ. (2549). *องค์กรแห่งการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: เนชั่นมัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน).
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้. *แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันพุทธศักราช 2566 – 2570*.
ภูเก็ต: กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน.
- จิรพันธุ์ สุวัฒน์นาคิน. (2561). การพัฒนาศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวเชิงพาณิชย์: กรณีศึกษาบริษัท อุลตราไทเกอร์ จำกัด. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*, 7(2), 107-120.
- ธัญลักษณ์ หงส์โต และคณะ. (2564). การบริหารค่ายมวยไทย สู่แชมป์เปี้ยน. *วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.)*, 27(2), 103-114.
- นาคิน คำศรี และคณะ. (2564). มาตรฐานและรูปแบบการบริหารจัดการสถาบันสอนมวยไทย. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ*, 47(2), 361-375.
- พัชรมน รัชพลเดช และอนุพงศ์ แต่ศิลปสาธิต (2560). รูปแบบการจัดการธุรกิจมวยไทยอาชีพในประเทศไทย. *Veridian E-Journal, สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(1), 1255-1269.
- สำนักงานจังหวัดภูเก็ต. (2566). *แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2566-2570*. ภูเก็ต: สำนักงานจังหวัดภูเก็ต
- สุธามาตย์ โคกขุ และคณะ. (2562). คุณภาพในการให้บริการของมมวไทย RSM Academy. *วารสารเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 2(3), 12-21.
- อภิเดช วิสีปต์. (2561). ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้บริการในค่ายมวยไทย. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Channon, D. F., & Caldart, A. A. (2015). *McKinsey 7S model*. Wiley Encyclopedia of Management, 1. <https://doi.org/10.1002/9781118785317.wcom120005>
- Cochran, W. G. (1953). Matching in analytical studies. *American Journal of Public Health and the Nations Health*, 43, 684-691.
- Geissdoerfer, M., Vladimirova, D., & Evans, S. (2018). Sustainable business model innovation: A review. *Journal of Cleaner Production*, 198, 401-416.
- Kangpech, P., & Deebhijarn, S. (2020). *The boxing stadium operator's performance variables in Thailand*.
- Mark, M. D., Nicholas J. A., Richard B. C. (2003). *Fundamentals of Operations Management*. New York: McGraw-Hill.
- Peters, T., & Waterman Jr, R. H. (2011). McKinsey 7-S model. *Leadership Excellence*, 28(10).
- Tavakol, M., & Dennick, R. (2011). Making sense of Cronbach's alpha. *International Journal of Medical Education*, 2, 53.